

AUTE

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, el 22 de desembre del 2017.

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, i els magistrats M.I. Sr. Vincent ANIÈRE i M.I. Sr. Carles CRUZ MORATONES, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- En data 9-05-2017 el Sr. M.A.R.P. va formular demanda de mesures provisionals de l'article 63 de la llei qualificada del matrimoni envers la Sra. C.E.G.R.

El dia 18-05-2017 es va realitzar la compareixença dels litigants, amb intervenció del Ministeri Fiscal.

II.- L'Hble. Batlle va dictar Aute, de data 18-05-2017, amb la següent part decisòria: “

“1r.- Homologar a títol provisional les següents mesures reguladores de la separació matrimonial dels Srs. M.A.R.P. i C.E.G.R.:

a) Separació de cossos amb dispensa de la convivència;

- b) *Atribució de l'ús del domicili familiar radicat al Carrer Major, X baixos 1a de Santa Coloma (Andorra la Vella) a la Sra. C.E.G.R.;*
- c) *Exercici de la patria potestat de la filla menor Y. conjuntament;*
- d) *Establir un règim de guarda i custòdia compartida per setmanes alternes, efectuant-se el canvi de custòdia el dilluns a la sortida de l'escola;*
- e) *Fixar el següent repartiment de les vacances escolars:*
  - i. *Vacances d'estiu: es repartiran per quinzenes, corresponent al pare la primera quinzena els anys senars i a la mare la primer quinzena els anys parells; les quinzenes queden establertes del dia 1 al 15, i del 15 al 31 de juliol; i de l'1 al 15 i del 15 al 31 d'agost;*
  - ii. *A partir de l'1 de setembre, el règim de guarda i custòdia es reprendrà en la seva modalitat ordinària, corresponent la cura de la menor al progenitor amb qui no hagi passat la darrera quinzena de vacances del mes d'agost;*
  - iii. *Vacances de Nadal: es repartiran per meitats, del darrer dia d'escola fins el dia 30 de desembre, i del 30 de desembre al primer dia de tornada a l'escola; li correspondrà al pare la primera meitat els anys senars i a la mare els anys parells;*
  - iv. *Vacances de durada de una setmana: es repartiran alternativament, corresponent al pare la setmana de vacances de Tots Sants del curs escolar 2017-2018;*
  - v. *El dia d'aniversari de la menor es repartirà entre ambdós progenitors, sempre que la menor es trobi al Principat;*
- f) *Fixar el pagament d'una pensió d'aliments a càrrec del Sr. M.A.R.P. per import de 100€ mensuals que haurà de satisfer durant els 5 primers dies de cada mes en el compte bancari que indiqui l'adversa;*
- g) *Fixar que els progenitors hauran de contribuir en la proporció del 60% a càrrec del Sr. M.A.R.P. i 40% a càrrec de la Sra. C.E.G.R. en les despeses ordinàries i extraordinàries generades per la menor, amb el benentès que cada progenitor haurà de satisfer les despeses de manutenció de na Y. mentre es trobi sota la cura de cadascun;*

2n.- *No hi ha lloc a efectuar cap pronunciament en costes judicials.”*

III.- La representació processal de la Sra. C.E.G.R. va formular recurs contra la resolució d'instància i, en data de registre 5-10-2017, va articular escrit de conclusions, en mèrits del qual i pels motius continguts sol·licitava la revocació parcial i que s'establís una pensió d'aliments a càrrec del Sr.

M.A.R.P. de 300 euros i la contribució a les despeses ordinàries i extraordinàries de la filla en un 70% per aquell, alhora que la imposició de les costes processals d'ambdues instàncies.

La part recorreguda, en el seu escrit de contesta a les conclusions, de data 24-10-2017, va interessar, en consonància amb els arguments que exposava, la desestimació del recurs i la imposició a la part recurrent de les costes processals.

El Ministeri Fiscal va emetre informe, de data 26-10-2017, segons el qual, valorava els ingressos dels litigants, i s'oposava al recurs interposat.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY.

FONAMENTS DE DRET

I.- Els motius o greuges en els que es fonamenta el recurs de la part defenent són els que segueixen.

En primer terme, entén que el Sr. M.A.R.P. té una situació econòmica molt més favorable. Aquest percep un salari de més de dos mil euros, amb una paga extraordinària, mentre que la recurrent rep una salari net de 1.400 euros, sense cap paga extraordinària.

Quant a les despeses de la filla, assenyala que són nombroses (material escolar, llibres, menjador, AMPA, activitats escolars i extraescolars, ludoteca i lleure), alhora que va buidar el compte conjunt quan va marxar del domicili.

Com que els ingressos són un 40% més baixos, el lloguer és quasi el doble del que paga l'adversa, es demana una pensió d'aliments de 300 euros.

En segon terme, respecte de les despeses ordinàries i extraordinàries, es sol·licita que s'imposi al pare el pagament del 70% d'aquestes.

Finalment, sol·licita la imposició de les costes processals a la part adversa de les dues instàncies.

II.- Aquesta Sala resoldrà de manera conjunta els motius relatius a la quantificació de la pensió d'aliments a favor de la filla menor, a càrrec del pare, així com el percentatge de distribució de les despeses ordinàries (sic) i extraordinàries.

La resolució d'instància exposa que les despeses de manutenció de la menor s'hauran de satisfer per ambdós progenitors en el temps que es trobi sota la cura de cadascun d'ells. I que degut a la superioritat dels ingressos del Sr. M.A.R.P. es fixa una pensió d'aliments de 100 euros i un repartiment de les despeses extraordinàries en proporció de 60% a càrrec del Sr. M.A.R.P. i 40% a càrrec de la Sra. C.E.G.R.

La primera precisió que esdevé necessari realitzar és que s'adverteix una incoherència entre allò que s'estableix al tercer atès: contribució a les despeses extraordinàries en el 60% a càrrec del pare i entre el que es disposa en el decideix: contribució del 60% a càrrec del pare de les despeses ordinàries i extraordinàries de la menor, mentre que les despeses de manutenció les abonarà cada progenitor quan la menor es trobi sota la seva guarda.

Aleshores, acceptat per les parts litigants i pel Ministeri Fiscal la part decisòria de la resolució d'instància, el recurs interposat no pot prosperar.

En efecte, si bé el jutgador ha determinat que les despeses de manutenció de la menor Y. les afronti cada progenitor mentre es troba en la seva guarda, la resta de les despeses, tant ordinàries (habitatge, subministres, roba, formació, assistència mèdica, previsió i lleure) com extraordinàries són satisfetes en un 60% pel pare i en un 40% per la mare, la qual cosa s'adequa

proporcionalment als ingressos dels progenitors (2000 i 1400 euros respectivament). Per tant, la ponderació realitzada entre les necessitats de la menor i les capacitats econòmiques dels progenitors esdevé ajustada al criteri de la proporcionalitat, de manera que, en aquestes coordenades, la pensió d'aliments quantificada en 100 euros resulta correcta en un règim de custòdia compartida per a possibilitar que quan la menor es troba en companyia de la mare tingui les mateixes oportunitats i pugui cobrir les seves necessitats igual que quan està amb el pare, de manera que es protegeixi l'interès del menor.

Des d'aquesta òptica, com que dins de les despeses ordinàries de la menor s'inclouen els aliments en sentit ampli, excepte la manutenció, el fet que el lloguer de la mare sigui més elevat o que les despeses de la menor siguin nombroses es troba cobert per aquesta participació en el 60% a càrrec del pare tant de les despeses ordinàries com extraordinàries, la qual cosa motiva que el recurs hagi de ser desestimat.

III.- Pel que fa a la qüestió del buidament del compte, ja al·legada a la contesta, de manera que no es pot considerar una qüestió nova, el cert és que aquest aspecte no és objecte de les mesures provisionals, sinó de la liquidació del règim econòmic matrimonial i, en el seu cas, de la divisió dels béns comuns entre consorts.

I, respecte de les costes processals, malgrat es sol·liciti la imposició a la part apel·lada, així com a la part recurrent per part del Sr. M.A.R.P. en el seu escrit de contesta a les conclusions, s'ha d'afirmar el que segueix.

En el present cas, la divergència entre els fonaments jurídics de la resolució i la decisió de l'Aute, així com l'especial natura dels interessos en conflicte, justifiquen que, en aquest supòsit, malgrat tractar-se d'una reclamació de caire patrimonial, es mantingui la no imposició de les costes processals, tot i la desestimació del recurs.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas.-

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMAR el recurs interposat per la Sra. C.E.G.R. contra l'Aute, de data 18-05-2017, dictat per l'Hble. Batlle, que confirmem íntegrament en la seva part decisòria. No procedeix efectuar imposició de les costes processals d'aquesta alçada.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-